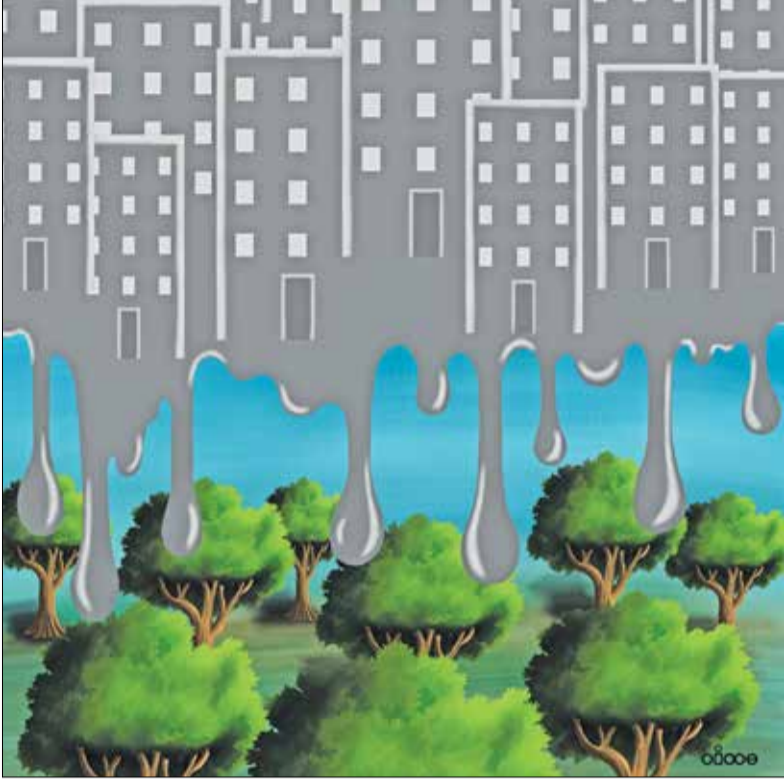

<div><div> </div></div>	تلفن: ۰۲۱ ۸۸۷۶۱۷۲۰ <p>تایمر: ۰۲۱ ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۰۲۱ ۸۸۷۶۹۰۷۵</p> پایمکد: ۰۲۱ ۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
مصدوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۶۸۸۰۰	
چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جامجم	
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه اینو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT	
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)	
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۰۲۱ ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵	
http://irannewsaper.ir	
<p>صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی</p> <p>مدیر مسئول: محمدحسن روزی‌حلب</p> <p>چاپ‌نشین مدیر مسئول و سردبیر: کمیل نغی‌پور</p>	
<p>اذان ظهر ۱۱/۴۹ اذان مغرب ۱۷/۳۴ نیمه شب شرعی ۲۳/۰۷ اذان صبح فردا ۴/۵۶ طلوع آفتاب فردا ۶/۲۰</p>	

سخن روز؛ امام‌حسن مجتبی(ع)؛

همان‌داراین قرآن چراغ‌های هدایت به سوی نور و سعادت موجود است و این قرآن شفا ی دل‌ها و سینه‌هاست.

نگاره
نیما شاه‌شهری

<div><div> </div></div>	دومین تجربه کارگردان فیلم «آذر»، گپ‌وگفتی با بازیگر سریال محبوب این شب‌های تلویزیون، موانع ساخت فیلم کوتاه برای فیلمسازان جوان، سرنوشت برنامه پر بیننده «مهمانی» در کنار اظهار نظر یکی از هنرمندان فنز درباره واقع اجتماعی این روزها بخشی از اخبار حوزه فرهنگ و هنر در فضای مجازی و رسانه‌های رسمی است.
هنر مندان در فضای مجازی	

یاد

مراسم تشییع پیکر هادی سیف نویسنده و پژوهشگر هفتاد و پنج ساله هنرهای سنتی امروز دوشنبه مصادف با ۲ آبان ماه، ساعت ۱۰ در قطعه هنرمندان بهشت زهرای تهران برگزار می شود. هادی سیف کارگردان، نویسنده، پژوهشگر هنرهای سنتی و مجری متولد سال ۱۳۲۶ در شیراز بود، وی دوره ابتدایی تحصیلات تا دبلیلم را در شیراز گذراند. سپس در رشته تاریخ هنر در دانشگاه اصفهان تحصیل کرد. پایان‌نامه‌اش در مقطع کارشناسی «نقش ترکمنان در آسپای غربی» و در مقطع

ارشد «تیموریان و تحول هنری مکتب شیراز» بود. سیف برای ادامه تحصیل به دانشگاه استراسبورگ رفت و از پایان‌نامه‌اش با عنوان «نقش حیوانات اسطوره‌ای در حجازی‌های تخت‌جمشید» دفاع کرد. هدف اصلی سیف در پژوهش‌هایش آشنا کردن مردم با هنرهای همچون فرش‌بافی، شیشه‌گری، نگارگری، کنده‌کاری، مینب کاری و … بود. فیلمنامه‌های «نقش عشق»، «دادشاه» و «تحفه‌ها (طرح اولیه)» ، کتاب‌های «نقاشی روی چوب»، «نقاشی قالی»، «نقاشی فلک‌کار»، «نقش آفرینی روی سنگ»، «نقاشی قهوه‌خانه»، «نقاشی روی کاشی»، «نقاشی روی گچ»، «سوته‌دلان نقاش»، «مجنونی‌ها»، «دلشدگان هنر» از جمله آثار زنده‌یاد سیف هستند.

چهره روز

محمد حمزه‌ای که در سال ۹۵، نخستین ساخته بلند سینمایی خود تحت عنوان آذر را جلوی دوربین برده بود، حالا در جدیدترین فعالیت سینمایی، فیلم «دقیقه نود» را می‌سازد. تهیه‌کننده این درام اجتماعی، سیدصابر امامی است. دقیقه نود بلافاصله پس از دریافت پروانه ساخت، جلوی دوربین می‌رود. محمد حمزه‌ای تاکنون بیشتر از ۲۰ فیلم کوتاه را کارگردانی کرده و در کار حدود ۳۰ کارگردان سینمایی و تلویزیون، به عنوان همکار حضور داشته است. او در

سال ۹۵، نخستین فیلم بلند خود را به تهیه‌کنندگی نیکی کریمی جلوی دوربین برد. آذر در جشنواره فجر و ارکان عمومی خوش درخشید و در چندین جشنواره خارجی، موفق به دریافت جایزه شد. نخستین رونمایی از دقیقه نود به‌عنوان دومین ساخته بلند سینمای حمزه‌ای، در جشنواره فیلم فجر امسال خواهد بود.

مینرا رفیع بازیگر نقش اول زن سریال «نقش همگان» که این روزها از شبکه ۳ سیما در حال پخش است در گفت‌وگویی با ایرنا، گفته است: «به‌عنوان بازیگری که نقش الناز را بر عهده دارم، روی یکی از شانه‌هایم بار عاطفی و عاشقانه نقش و روی شانه دیگرم بار اجتماعی و خانوادگی این شخصیت را حس کردم.»

چالش روز

پارسا امیری‌زاد از کارگردانان فیلم‌اولی حاضر در سی‌ونهمین جشنواره فیلم کوتاه تهران که اولین تجربه کارگردانی‌اش با عنوان «تحسی» در فهرست فیلم‌های برتر آرای مردمی این جشنواره قرار دارد از دغدغه مالی به‌عنوان بزرگترین تهدید فیلم کوتاه یاد کرده است. او به مهر گفته: «اصلی‌ترین نکته‌ای که فعالیت پچه‌های سینمای کوتاه را تهدید می‌کند، مسائل مالی است. حتی بچه‌های قدیمی‌تری را که می‌شناسم و از بعضی از آنها فیلمسازی یاد گرفته‌ام، امروز دغدغه مالی دارند. در این شرایط اگر کسی بخواهد فیلم خودش را بسازد، خیلی نمی‌تواند به ایده‌های بزرگ فکر کند. اگر سرمایه‌گذاری‌هایی روی بچه‌های صاحب ایده، صورت بگیرد یا نتایج خیلی خوبی مواجه می‌شویم، امروز برخی رقم‌ها به‌عنوان حمایت از فیلم‌اولی‌ها مطرح می‌شود، که واقعا شوخی است!»

اتفاق روز

اواسط مهرماه آخرین قسمت مهمونی ایرج طهماسب و عروسک‌هایش در نمایش خانگی منتشر شد و عوامل این مجموعه با مخاطبان خداحافظی کردند. مهمونی با داشتن کلی عروسک شیرین و بازمه می‌توانست تا چند ماه دیگر ادامه پیدا کند. از این‌رو برخی مخاطبان پایان یافتن این مجموعه در قسمت سی‌ام را یک خداحافظی زود هنگام تلقی کردند. روابط عمومی نماوا در این باره به ایرنا اعلام کرده که از ابتدا قرار بوده فصل اول، ۳۰ قسمتی باشد. بر اساس شنیده‌های خبرنگار ایرنا تولید فصل دوم مهمونی بزودی آغاز می‌شود. اگرچه در قسمت آخر، همه عروسک‌ها خداحافظی کردند ولی از صحبت‌های‌شان می‌شد فهمید که تمایلی به رفتن ندارند.

سخن روز

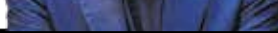
اصغر سمسارزاده ، هنرمند پیشکسوت سینما، رادیو و تلویزیون که در برنامه «صبح جمعه با شما» حضوری مستمر دارد در گفت‌وگویی با ایسنا با تأکید بر اینکه مشکلاتی هست که اصلا نباید با آنها خیر کرد، درباره ناآرامی‌های اخیر کشور و امکان سوءاستفاده عناصر تجزیه‌طلب از موقعیت ایجاد شده، با بیان اینکه فکر تجزیه در ذهنش هم خطور نمی‌کند، تأکید می‌کند: «در کشور ایران با این مردمی که من می‌بینم هیچ‌کس راه تجزیه را نمی‌تواند در پیش بگیرد، چون شکست می‌خورد. هر کس قصد این‌کار را داشته باشد شکست می‌خورد. تاریخ بزرگ ایران زمین این را به ما ثابت کرده است. من ۸۲ سالم است. خیلی چیزها را دیده‌ایم و لمس کرده‌ایم.» این بازیگر به مسئولان توصیه کرد: «به حرف مردم برسند، ببینند مردم چه می‌گویند و این وضعیت ناآرام را تمام کنند. باید کسی شنونده حرف مردم باشد. (مسئولان) بنشینند با مردم صحبت کنند.»

»

داستان‌هاینوی خوبی دارند

کازونو ایسئی گورو: هر قدر هم که این دنیا آشفته باشد و هر قدر هم که ما تقسیم شده باشیم، داستان‌ها نیروی خوبی دارند و بسیار مهم است که هر نسل با نویسندگان خود بتواند جهان را آن‌طور که می‌بیند، تعبیر کند. به نظر من ما در دنیایی بسیار تقسیم شده زندگی می‌کنیم و در این میان من می‌خواهم باور کنم که با ادامه نوشتن و خلق داستان‌ها و انتشار آنها، به یک نیروی متقابل برای این تفکیک بدل می‌شویم. کار داستان فقط تبادل اطلاعات نیست. وقتی برای یکدیگر داستان می‌گوییم، احساساتی را که در موقعیت‌های خاص داریم با هم تبادل کرده و با این کارمدلی ایجاد می‌کنیم. حتی اگر نظر کسی برای ما بسیار غریب باشد، بسیار مهم است که بفهمیم مردم از نظر احساسی و در سطح انسانی در کجا قرار دارند.

بخشی از صحبت‌های این نویسنده برنده نوبل ادبیات ۱۷ به نقل از مهر

جایگاه نویسنده، بالاتر از دیگر دست‌اندرکاران نمایش

عکس تزئینی است

تاریخی دارد چون نویسنده مولد و زایشگر حقیقی یک اثر نمایشی است و کارگردان مؤلف ثانی آن محسوب می‌شود که بنابر تحلیل و نگاه ویژه‌اش به هر متنی سمت و سو می‌دهد. این همان ماهیت دومی است که بر پایه ماهیت و چیستی یک درام یا متن ادبی شکل گرفته و تا آن اولی نباشد، این دومین قابل تصور نیست. بنابراین کارگردان نسل امروزی بی‌آنکه دچار توهم شهرت شده یا تکبر مانع از دیدن نام نویسنده یا از شگذاری برای نمایشنامه‌شود، بهتر است که همواره درک درست و بسامانی از اصول تئاتری داشته باشد تا بتواند به جای جبهه‌جایی نام‌ها و دستورهای پایه‌ای و بنیادین، بنابر ذوق و توان هنری اش، خود را در شکل یافتن یک اثر نمایشی اثبات کند، آن هم فارغ از اینکه دغدغه نام داشته باشد و بداند آنچه باعث خوشنامی و ماندگاری نامش خواهد شد همانا هنر و خلاقیتش است و نه بالا و پایین گذاشتن نام و حتی تبلیغات بیش از حد. بنابراین در یک روال عادی و بی‌سروصدا کیفیت حرف آخر را برای تعیین جایگاه راستین کارگردان رقم خواهد زد.

«منگ» با بیش نیاز «همشهری کین»

هشت‌سال پس از «دختر گمشده» دوباره سروکله دیوید فینچر در سینما پیدا شد. آن هم با فیلمی درباره فیلمنامه‌نویس «همشهری کین»، هرمن جی منکویچ، فیلمی که در چند نظرسنجی در مقاطع مختلف، عنوان بهترین فیلم تاریخ سینما را به دست آورد. اگرچه «منگ» چندان فیلم فینچری نیست و آن هیجان و تعلیق و فضای معمایی و عمدتاً دلپره‌آور، جای خود را به درامی درباره سینما و احوالات یک نویسنده فیلمنامه داده، اما می‌توان با گذراندن پیش‌نیازی به نام «همشهری کین»، از شخصیت جذاب «منگ» یا بازیگری اولدن لُت برد و از فینچر و پدرش تشکر کرد که موشکافانه سراغ جنبه‌های کمتر مطرح شده درباره اثر بزرگ اورسن ولز رفتند. فینچر قرار بود «منگ» را خیلی زودتر از این‌ها و در دهه ۹۰ بسازد، اما اصرار اولی او برای ساخت یک فیلم سیاه و سفید با اقبال مدیران کمپانی‌های فیلمسازی رویه‌رو نشد. صوری فینچر سرانجام در ۲۰۲۰ نتیجه داد و منگ به سبک همشهری کین و برای ایجاد حال و هوای همان دوره، به شکل سیاه و سفید ساخته شد. اگرچه فیلمساز در تیتراژ اول، از فوتی آشنا و کلاسیک استفاده کرده و نوشته‌ها مثل برخی فیلم‌های دهه ۴۰ به سمت بالا حرکت می‌کند، اما شاید بهتر بود فینچر از همان فوت «همشهری کین» در تیتراژ اول استفاده می‌کرد. با این حال حرفی که فیلم «منگ» می‌زند، یعنی اهمیت فیلمنامه‌نویس در تیتراژ فیلم رعایت شده و اسم گری اولدن به عنوان بازیگر نقش منکویچ به شکل بزرگ و برجسته‌ای روی تصویر ظاهر می‌شود. فیلمنامه‌نویس فیلم منگ هم جک فینچر، پدر دیوید فینچر است. فیلمنامه‌نویس سال ۲۰۰۳ و در ۷۲ سالگی از دنیا رفت و عمرش قد نداد تا متن خلق شده خودش را به‌صورت فیلم ببیند. این را هم بگوییم که فینچر از جمله کارگردان‌های سینماست که به اقتباس ادبی اهمیت می‌دهد و چند فیلم این‌چنینی در کارنامه دارد. یکی از این فیلم‌ها «دختر گمشده» است و همان‌طور که در تیتراژ اول فیلم اشاره می‌شود، فیلمنامه را خانم گیلیان کین براساس رمان «دختر گمشده» به قلم خودش نوشت. دختری با خالکوبی اژدها، مورد عیب‌بنجامین باتن، زودیک و باشگاه مشتزنی، از دیگر آثار اقتباسی فینچر است. خلاصه که ماجرای «منگ» فینچر که دیدن‌اش را به‌شدت پیشنهاد می‌کنیم از آنجاشروع می‌شود که ماجرای فیلم درسال‌های دور و زمانی که هنوز نظام استودیویی در هالیوود برپیده نشده، هرمن منکویچ، معروف به منگ، فیلمنامه‌نویسی است که مثل کارآچاق‌کن‌ها بین استودیوها و پروژه‌های مختلف می‌چرخد و با نوشته‌هایش کار بقیه را راه می‌اندازد. بیشتر اوقات اسمی ازش دیده نمی‌شود و فقط بوق قلمش را می‌گیرد. از زنگ‌های رسیده به بدنامی و فعالیت‌جروکسانی است که در شهر تحویلش نمی‌گیرند. در همین اوضاع، جوانکی از راه می‌رسد به نام اورسن ولز. در رادیو و تئاتر چنان درخشیده‌که استودیوهای‌ار کار کردن با او سردوست می‌شکنند ولز با منگ توافق می‌کند که برایش فیلمنامه‌ای بنویسد تا با هم فیلمی بسازند که هالیوود را زیروود کند. بیشتر از این اگر بگوییم فیلم را تمام و کمال لو داده‌ایم و بهتر است به‌جای داستان فیلم خود فیلم «منگ» را ببینید و لذت ببرید.

عکس نوشت

به مناسبت دوم آبان‌ماه، نود

و چهارمین سالروز تولد شهید

آیت‌الله دکتر بهشتی (ره)

نمایشگاه عکس و کتاب‌های «آیت‌الله دکتر بهشتی با عنوان «یادگار بهشتیان» شامل عکس‌هایی کمتر دیده شده از زندگی عمومی و خصوصی این شهید بزرگوار از دوم تا هشتم آبان‌ماه در محل خانه موزه شهید بهشتی برگزار می‌شود. همچنین در حاشیه این نمایشگاه عکس از کتاب ۶ جلدی «مکتب قرآن» که شامل سلسله درس گفتارهای تفسیری شهید بهشتی از آیات قرآنی است و توسط بنیاد نشر آثار و اندیشه‌های شهید آیت‌الله دکتر بهشتی در سال جاری روانه بازار نشر شده است نیز رونمایی می‌شود. **ایرنا**

تنها چیزی که می‌توانیم بدانیم این است که هیچ چیز نمی‌دانیم و این اوج خرد انسانی است.

جنگ و صلح، لنو تولستوی

پیشداری باجاشنی «همرنگی اجتماعی»

شاید یکی از مهمترین موضوعات در حوزه روانشناسی اجتماعی را بتوان مسأله «پیشداری» دانست. پیشداری ریشه در نظام نگرشی ما دارد و تقریباً هیچ آدمی - خصوصاً در اجتماع امروز- فاقد پیشداری نیست. این پیشداری بر قضاوت ما اثر می‌گذارد اما چیزی متفاوت از قضاوت است. از سوی دیگر در نظام اجتماعی شناخت پیشداری‌ها کمک می‌کند تا مسائل اجتماعی بهتر و بیشتر شناخته شود. هر چند در روابط بین فردی نیز پیشداری‌ها عمل می‌کنند اما مهمترین جای تبلور پیشداری‌ها در میان افراد یک جامعه نسبت به گروه‌های مختلف آن اجتماع است.

در روان شناسی اجتماعی پیشداری با تبعیض و قالبی‌سازی نوعی همپوشانی مفهومی دارد. در واقع ماهیت این مسأله قضاوت منفی و از پیش انتخاب شده در ذهن درباره یک گروه، یک مسأله اجتماعی و اجزای آن است. کوردون آلپورت روان شناس برجسته آن را مبتنی بر تعمیم نادرست و انعطاف ناپذیر خوانده است.

در واقع آنچه پیشداری به ما می‌گوید این است که نگرش ما - خصوصاً نگرش ما در برابر گروه‌های اجتماعی- ترکیبی جدید از احساسات، تمایلات و غریزی و باورها را می‌سازد به گونه‌ای که اگر شما دارای این پیشداری باشید که مثلاً «نوجوانان ریسک پذیر هستند» یا «نوجوانان عقل در کله ندارند» هر دوی این پیشداری‌ها می‌تواند تصورات قالبی را در ذهن محکم کند و بر احساسات و شناخت و رفتار اجتماع نسبت به این گروه اثر بگذراند و تکنه اینجاست که تصورات قالبی اگر بیش از حد تعمیم داده شده باشند یا از اساس نادرست باشند، تعارض‌های درون اجتماع را رقم می‌زند. مثلاً با پیشداری «نوجوانان عقل در کله ندارند» شما ممکن است به طور کامل آنها را از چرخه تصمیم سازی‌های اجتماعی دور نگه دارید و هر رفتار آنها را دال بر «کله نداشتن‌شان» بگذارید. در این صورت فهم درستی از رفتار و گفتار آنها به دست نمی‌آید. حتی اگر با پیشداری «ریسک پذیری» نوجوانان به رفتار هر فرد درون این اجتماع - نوجوانان - بنگریم آن‌وقت شاید نسبت به برخی رفتارهای هشدار آمیز یک نوجوان که نیاز به مداخله جدی روان درمانی و... دارد نیز بی تفاوت شویم.

موضوع این است که پیشداری‌ها می‌تواند بخشی در واقعیت ریشه داشته باشد یا توجیهی برای افراد در برابر تفاوت‌ها ایجاد کند. گاهی پیشداری‌ها از سازمان‌های اجتماعی می‌آید و اگر این پیشداری‌ها به صورت اجتماعی پذیرفته شود به خاطر میل به «همرنگی» اجتماعی آن پیشداری تقویت می‌شود و حامیان بیشتری پیدا می‌کند. اگر پیشداری تبدیل به یک عادت شود در واقع همدلی نسبت به آن گروه را پایین می‌آورد و درک دنیای ذهنی آن گروه را توسط غالب جامعه ناممکن می‌کند. حال آنکه گرچه می‌تواند مثلاً برای گروه‌های سنی، گروه‌های اجتماعی و... یک چهارچوب کلان ماهوی را در نظر گرفت اما این نباید به معنای نادیده گرفتن تفاوت‌های فردی درون آن گروه باشد. به معنای دیگر نباید گذاشت تصورات قالبی درک ما را نسبت به فردیت افراد کور کند. در این صورت می‌توان گفت که ما در عین داشتن قضاوت‌هایی درباره دنیای پیرامون، استقلال فکری را در برخورد با افراد و حتی گروه‌ها از دست ندهیم چرا که هر گروهی در اجتماع نیز به تحول و تغییر در گذر زمان و در برخورد با سایر گروه‌ها و پدیده‌های اجتماعی می‌رسد. پیشداری‌ها معمولاً غیر قابل انعطاف هستند یعنی اگر شما درباره هر گروه اجتماعی که بر حسب جنسیت، سن، قومیت، مذهب، رفتار و... تفکیک شده‌اند مدت‌هاست یک نگرش را حفظ کرده اید، شما دچار پیشداری تثبیت شده هستید. در حالی‌که یک نگاه به تفکرات و رفتار و نگرش‌های خود شما نشان می‌دهد احتمالاً طی این مدت تحولات زیادی را تجربه کرده باشید.

